U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká pošta, s. p.** o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel učinil u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) dne 6. 10. 2009 podání, v němž namítá nesprávný postup doručujícího orgánu – České pošty, a. s. v konkrétních případech jemu doručovaných písemností. Navrhovatel požadoval, aby krajský soud vydal rozsudek, v němž by jednak zakázal doručujícímu orgánu, jmenovitě Pošta 1 a 3 České Budějovice a Pošta Volary, aby pokračoval v porušování jeho práva mít soudní a správní zásilky připraveny k vyzvednutí po dobu 15 dnů službou odnášky nebo poste restante, pakliže takový postup dodání předpokládají a vyžadují předpisy, dále požadoval zrušení rozhodnutí doručovacích orgánů v podání uvedených; rovněž požadoval, aby krajský soud přikázal provozovnám podniku Česká pošta, a. s., aby žalobci do konečného rozhodnutí soudu ponechávaly v dodacím místě Pošta 1 a 3 opisy rozhodnutí o vrácení písemností.

Krajský soud věc navrhovatele vyřídil dne 9. 10. 2009 neformálním přípisem, v němž konstatoval, že věc nespadá do správního soudnictví, přitom upozornil navrhovatele, že i jeho další podání v této věci, pokud nebudou obsahovat nové skutečnosti a nebudou spadat do kompetence krajského soudu ve věcech správního soudnictví, budou bez dalšího zakládána do spisu, aniž by byl navrhovatel vyrozumíván o způsobu vyřízení.

Dne 22. 10. 2009 učinil prostřednictvím krajského soudu navrhovatel podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v němž se domáhal procesního úkonu, jímž

bude vyzván k určitému odstranění vad návrhu nebo bude návrh způsobem stanoveným v soudním řádu správním odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

Nejvyšší správní soud o návrhu navrhovatele rozhodl usnesením ze dne 13. 11. 2009, č. j. Aprk 11/2009 - 19, v němž uložil krajskému soudu, aby ve věci učinil procesní úkon dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve lhůtě do 20. 12. 2009. Nejvyšší správní soud přitom konstatoval, že navrhovatel učinil u krajského soudu podání, kterým se domáhal, aby krajský soud v předmětné věci (o jeho návrhu) rozhodl. Soud ve věci učiněného návrhu, jímž se navrhovatel domáhá, aby konkrétní subjekt ustal v určitém chování, v důsledku kterého jsou porušována práva navrhovatele nebo naopak požaduje, aby mu určitá práva byla přiznána, resp., aby bylo vydáno nebo zrušeno správní rozhodnutí, je vždy povinen rozhodnout, a to postupem předvídaným zákonem, tzn. usnesením nebo rozsudkem. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že krajský soud pochybil, nepostupoval-li v řízení v souladu s ust. § 37 odst. 5 a věc vyřídil neformálním přípisem, čímž odňal navrhovateli možnost přístupu k soudu, jakož i příp. možnost následné soudní obrany.

V intencích výše uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu krajský soud usnesením ze dne 4. 12. 2009, č. j. 10 Nc 954/2009 - 26 vyzval navrhovatele, aby odstranil vady podání a doplnil náležitosti návrhu ve smyslu ust. § 71 s. ř. s., přitom byl konkrétně poučen, které náležitosti má výslovně uvést; byla mu stanovena lhůta 10 dnů. Současně byl navrhovatel poučen o tom, že nebude–li návrh náležitě doplněn, bude odmítnut postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Navrhovatel doručil dne 17. 12. 2009 krajskému soudu podání, které označil jako doplnění žaloby. Krajský soud, s přihlédnutím k obsahu podání navrhovatele, vydal dne 10. 2. 2010 usnesení č. j. 10 Nc 954/2009 - 31, kterým věc postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze; svůj postup krajský soud odůvodnil tím, že navrhovatel označil jako žalovaného Českou poštu, s. p., resp. její tři provozovny ve Volarech a Českých Budějovicích, tyto však nemají samostatnou právní subjektivitu, tuto má pouze Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že příslušný k přezkoumání napadeného rozhodnutí (aniž však uvedl které rozhodnutí má na mysli), je Městský soud v Praze.

Ze spisu bylo zjištěno, že proti tomuto usnesení, které bylo navrhovateli doručeno dne 16. 2. 2010, podal dne 1. 3. 2010 kasační stížnost, tato byla postoupena Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 3. 2010 a je vedena pod spisovou značkou 8 As 30/2010.

Současně dne 1. 3. 2010 učinil navrhovatel u Nejvyššího správního soudu podání, kterým se domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu u žaloby proti rozhodnutím doručujícího orgánu podané 17. 12. 2009 a vložené volně do spisu 10 Nc 954/09. Navrhovatel namítá, že žalobní návrh směřoval nikoli proti veřejnoprávní korporaci Česká pošta, nýbrž proti nezákonné vykonávané vrchnostenské činnosti místních provozoven.

Dne 26. 4. 2010 učinil navrhovatel další podání, které bylo předloženo Nejvyššímu správnímu soudu, v němž uvádí, že „vzhledem k pokračující nezákonné činnosti se rozšiřuje žaloba ze dne 17. 12. 2009 a napadají se další rozhodnutí doručujícího orgánu“,

přitom uvádí další konkrétní dny a identifikaci zásilek, které byly dle navrhovatele nezákonně doručeny. Navrhovatel se domáhá vydání rozhodnutí o návrhu na listě č. 31. Zároveň požaduje přikázání věci jinému soudu.

Senát, jemuž byla věc nyní předložena k rozhodnutí ze spisového materiálu zjistil, že na l. č. 31 se nachází návrh na určení procesního úkonu ze dne 17. 12. 2009, týkající se věci, o které již bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2010, č. j. Aprk 10/2010 - 65.

Z průběhu řízení a celého spisového materiálu je zřejmé, že navrhovatel nesouhlasí s tím že krajský soud poté, kdy doplnil svůj návrh, nekonal, tj. o jeho návrhu nerozhodl meritorně, resp. věc postoupil Městskému soudu v Praze; domáhá se toho, aby krajský soud ve věci učinil úkony.

Podle ust. § 174a odst. 6 cit. zákona příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť krajský soud ve věci navrhovatele bezprostředně poté, kdy mu byla věc postoupena Nejvyšším správním soudem zpět, učinil potřebné úkony, vyzval navrhovatele k odstranění vad podání a poté, na základě hodnocení, které provedl, učinil rozhodnutí – viz. usnesení ze dne 10. 2. 2010, č. j. 10 Nc 954/2009 – 51, kterým věc postoupil Městskému soudu v Praze. Skutečnost, že navrhovatel s postupem krajského soudu nesouhlasí, nezakládá sama o sobě důvod pro postup ve smyslu ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší v tomto řízení vedeném v intencích zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přezkoumávat postup krajského soudu stran vydaného usnesení, k tomu je příslušný Nejvyšší správní soud toliko v řízení o kasační stížnosti, která je u něho vedena pod sp. zn. 8 As 30/2010.

Navrhovatel nemůže rozšířit žalobu, o které bylo již krajským soudem rozhodnuto, a to výše uvedeným usnesením; Nejvyšší správní soud již stran namítaných průtahů postup krajského soudu ohledně podání navrhovatele přezkoumal a rozhodl. Krajský soud

v Českých Budějovicích již nadto ani nemůže žádné úkony ve věci navrhovatele činit, postoupil-li věc jinému soudu – viz výše.

Námitky, které navrhovatel směřuje k samotnému postupu krajského soudu, resp. vznáší námitku podjatosti, resp. požaduje přikázání věci jinému soudu, resp. nesouhlasí s tím, že věc byla postoupena Městskému soudu v Praze nemohou být předmětem řízení dle zákona o soudech a soudcích, ale pouze v řízení vedeném v intencích zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. To, zda krajský soud postupoval při vydání usnesení, kterým věc postoupil Městskému soudu v Praze v souladu se zákonem, jakož i ostatní námitky navrhovatele stran merita věci tak může být již pouze předmětem řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 30/2010.

S přihlédnutím k výše uvedenému nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než návrh zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně kárného
senátu